

idet man gaar ind paa hele denne Bevilling, maa Udvalget forbeholde sig en Indflydelse paa det Resultat, som vil komme ud af Konkurrencen og at blive bekendt med de Tilbud, som gjøres fra de forskjellige Handlendes Side og have Velighed til i Forbindelse med Ministeren at træffe Afgjørelse med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg har omtalt. Under Forudsaetning af, at den ærede Minister vil tiltræde, hvad jeg her udtaler, skal jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale at det nævnte Underændringsforslag optages i Ændringsforslag under Nr. 1. Jeg skal dernæst omtale et Ændringsforslag, som jeg udenfor Betænkningen har stillet til Ændringsforslag under Nr. 1. Det gaar ud paa at foretage en Rettelse, som jeg forglemte, og jeg maa samtidig om selve Sagen gjøre et Par Bemærkninger. Under Lovforslagets § 23 I. 1. b. 7. er begjært en Bevilling af 1,775 Kr. 20 Ø. i Anledning af 3 overtallige Kadetters Antagelse ved Søofficersskolen. Hvad den Ene af disse angaar, saa er han jo antagen i Henshold til § 31 i Lov om Søværnets Ordning af 28de Mai 1880. I Følge denne Lov, maa det, som det ogsaa tidligere har været erkjendt fra den ærede Marineministers Side og fra Thingets Side, anses for berettiget at optage overtallige Kadetter indtil den fastsatte Grænse, naar Tjenestens Tarv fordrer det paa den Maade, som er foreskrevet i § 31. For denne ene Kadets Vedkommende er der altsaa intet i Veien. Hvad derimod de to Andre angaar, da gives der ikke i Loven af 28de Mai 1880, hverken i § 31 eller andetsteds, nogen Hjemmel til at beholde saadanne Kadetter. Thi det dreier sig her om Kadetter, som ikke have bestaaet Afgangsproven. Imidlertid, da Sagen nu stiller sig saaledes, at man ved at nægte de paagjældende Beløb vilde standse de paagjældende unge Mennesker i deres Studier midt i Studieaaret, har man fundet det billigt at se bort fra denne Uregelmæssighed i nærværende Tilfælde, men Udvalgets Flertal kan ikke undlade at gjøre den ærede Marineminister opmærksom paa, at man betragter det som en Undtagelse, der gjøres, og at man ikke derved vil forpligte sig til at bære sig ad paa samme Maade i lignende Tilfælde. Med disse Ord skal jeg anbefale, at Underændringsforslaget under Nr. 3 udenfor Udvalgets Liste til Ændringsforslaget under Nr. 1 vedtages. — Hertil skal jeg indskrænke mig, idet jeg maa afvente, hvorvidt der fra anden Side vil blive berørt andre Punkter. De Punkter, jeg ikke har berørt, antager jeg finde i det Væsentlige deres Oplysning dels i, hvad der paa anden Maade er fremkommet

og dels i Begyndelsen af Betænkningen, hvortil jeg skal henvise.

Dinesen: Paa Mindretallets Vegne skal jeg gjøre nogle enkelte Bemærkninger dels til den foreliggende Sag og til dels ogsaa i Anledning af, hvad den ærede Ordfører nu yttrede. Hvad først Tillægsbevillingslovsforslaget i Almindelighed angaar, er det jo ærede Medlemmer bekendt, at der herfter en meget afvigende Opfattelse mellem Flertallet i denne Sal og det Mindretal, jeg i dette Øieblik har den Ære at repræsentere. Da dette Spørgsmaal imidlertid tidligere er uddebatteret, finder jeg ikke Anledning til nu at komme ind derpaa. Resultatet af de forskjellige Opfattelser vil være den, at Flertallet stemmer for hele det Ændringsforslag under Nr. 1, som Flertallet har stillet, medens Mindretallet stemmer imod det. Men da det kan forudsættes, at det bliver vedtaget, vil Mindretallet slutte sig til alle de Underændringsforslag, som ogsaa ere stillede og tiltraadte af Flertallet. Hvad nu de enkelte Spørgsmaal angaar, melder der sig strax Spørgsmaal om Eftergivelse af Forpagningsafgiften af Hovedgaardene Faurholm og Trollesminde under Finantsministeriet og af Forpagningsafgiften af Nordruplund og Mørup under Sorø Akademi. Her deler Mindretallet ikke den Opfattelse, som paa Flertallets Vegne er udtalt af den ærede Ordfører. Vi anse Tiderne for at være saadanne, at det ikke nytter, om Statskassen eller dens Repræsentanter, Ministrene, vilde stille sig paa de ældre Kontraktens Standpunkt og fordrer dem opfyldte, men Ministrene maa overfor disse Spørgsmaal stille sig, som enhver privat Godseier stiller sig overfor sine Forpagtere. Man maa indrømme dem saadanne Lempelser, som ere nødvendige, for at de kunne begaa sig under disse vanskelige Tider, hvori vi leve, og da Staten jo, hvad vi jo Alle vide, ikke er Eiendomsbesidder i nogen større Udstrækning, og det altsaa ikke har nogen meget stor finantseel Betydning for den, lægger Mindretallet endogaa en særlig Vægt paa, at Staten gaar i Spidsen med at være en human Eiendomsbesidder, for at den kan give et godt Exempel for de private Godseiere omkring i Landet. Efter Mindretallets Formenting spiller det en meget ringe Rolle for Staten, om den faar lidt Mere eller lidt Mindre ud af disse Gaarde, men derimod spiller det en megen væsentlig Rolle, om Staten gaar i Spidsen i Retning af en human Betragtning og saaledes kan afgive et Forbillede for de Eiendomsbesiddere i